

Napotki za starše

KAKO LAHKO POMAGATE OTROKU PRI UČENJU?

Starši otrok s posebnimi potrebami ste v dodatnih skrbih ob tem, ko so otroci doma, ne pa v šoli, in se od njih pričakuje, da bodo učno snov samostojno pridobivali in utrjevali. Zavedate se, da imajo vaši otroci pogoste težave z začenjanjem, vztrajanjem in učinkovitostjo pri učenju, posebej, če vas ni doma, ker ste v službi ali niste dosegljivi, ker opravljate delo od doma.

- Svetujemo vam, da se z otrokom dogovorite, da bo v tem času, ko vas ni doma ali ste zaposleni s službenim delom, **poskrbel vsaj za en ali dva šolska predmeta**, ki ga zanimata ter je za njuno učenje motiviran. Poleg tega naj **uredi šolske potrebščine** (ošili svinčnike in barvice, poišče ravnilo, šestilo...).
- Skupaj z njim **pripravite razpored učenja** za posamezen dan ali za cel teden na katerega napišite, kateri predmet se bo učil, koliko časa bo predvidoma potreboval, koliko vaj bo naredil...
- Dogovorita se tudi, pri **katerih predmetih bo potreboval pomoč**, pri katerih dodatno razlago, pri katerih predmetih pojasnitev pojmov, pri katerih pa samo vašo prisotnost, kar ne pomeni, da boste vas čas sedeli ob njem.
- Otroka lahko pomiri že vaša **prisotnost v prostoru ali vaše zaupanje vanj**. Ko bo pomirjen, bo lažje usmerjal pozornost ter se naloge lotil ter jo tudi dokončal.
- Dogovorite se, **kdo od staršev bo otroku lažje pomagal** (npr. tisti, ki pozna učno snov, tisti, ki je bolj vztrajen, dosleden in potrpežljiv...).
- Premislite, koliko **samostojnosti** boste spodbujali ali koliko **pomoči** boste nudili. Odločitev je odvisna od otrokove starosti, njegovih učnih težav, njegove motiviranosti za učno delo in od pridobljenih delovnih in učnih navad.

Mlajši otroci v prvem triletju osnovne šole, ki imajo učne težave in kratkotrajno pozornost potrebujejo več vaše prisotnosti, vašega spodbujanja in učenje v krajših časovnih enotah, z več odmori. Med odmori potrebujejo več fizične sprostitve (gibanja), pogovora z vami ali vaše bližine.

Starejši otroci v drugem in tretjem triletju osnovne šole potrebujejo pri učenju manj vaše prisotnosti. Zato jih spodbujajte da so pri učenju čimbolj samostojni. Če se bodo samostojnemu učenju upirali je pomembno vedeti, da je potrebno vztrajati nekaj mesecev pri usvajanju novih učnih navad. Učne

navade najlažje usvojijo, če razumejo, da je učenje smiselno, če jih učna snov zanima ter če jih za trud in napredek pohvalite.

- **Če so negotovi**, naj vam naloge ali vaje pokažejo. Preglejte jih ter jim povejte, ali so nalogo prav ali narobe rešili ter jih usmerjajte k pravilnemu razmišljanju.
- **Če ne razumejo navodil**, jih usmerite, da jih ponovno, počasi preberejo ter poskušajo ugotoviti bistvo. Če še to ne gre, jim navodilo morda vi preberite ali razložite ter jih spodbujajte, da ugotovijo, kaj naloga zahteva od njih in kako bi jo lahko rešili.

Pomembno je, da naučite otroka:

- **različnih načinov razmišljanja ter postavljanja vprašanj samemu sebi**, kot npr.: »Kaj mi naloga želi povedati? Kaj o vsebini že vem? Kaj je pomembno? Ali sem že reševal podobne naloge? Kako sem si pomagal pri reševanju?«
- **čimbolj natančne izvedbe in preverjanja lastne zbranosti**, kot npr.: »Ali sem pri reševanju zbran in natančen? Ali sem rešil že vse, ali sem morda kaj izpustil?«
- **preverjanja za seboj**, kot npr.: »Ali sem pregledal nalogo še enkrat? Ali je rešitev smiselna? Ali moram še kaj popraviti? Ali menim, da sem se potrudil? Ali menim, da sem bil uspešen?«

Če otrok ne zna rešiti naloge ali mu ne pri učenju ne morete pomagati, naj prosi za pomoč starejšega brata ali sestro ali po telefonu kontaktira sošolca ali učitelja, seveda, če je učitelj po elektronski pošti dosegljiv.

Sicer pa bodo tudi učitelji razumeli, da ste starši le otrokovi pomočniki pri učenju, ne pa njegovi učitelji in je prav, da to vlogo prepustite njim.

Pripravila: Tanja Černe, prof. defektologije

17.3.2020

